SPORTUL magazin

Puiu a fost părăsit de Zeița Fortuna

VEȘTI PROASTE DE LA ION IONESCU

Accidentat la genunchi, o pauză de 8 zile și, apoi, spitalizare. Cum se antrenează un fotbalist în Vest

Tuturor celor din țară, care-l simpatizează și-l prețuiesc, Ion Ionescu simte nevoia să le dea citeva explicații privitoare la absența sa îndelungată din formația Alemannia. Așadar, fostul rapidist ne-a scris de la Aachen cu rugămintea să risipim mîhnirea celor îngrijorați sau greșit informați.

„La 7 septembrie — scrie Ion Ionescu — *în meciul cu Borussia Mönchengladbach, în minutul 5 am fost accidentat la genunchiul drept. Am continuat totuși să joc, sub impulsul injecției primite, dar trauma s-a agravat. A trebuit, ulterior, să fac antrenamente și să joc cu dureri. În această perioadă am urmat un tratament cu fortifiante, însă datorită faptului că nu am putut face pauza ce ar fi fost necesară și primind între timp și alte lovituri, tratamentul nu a avut efectul scontat.*

În același timp, am făcut și o întindere musculară tot la piciorul drept. Medicul a continuat cu tratamentul prescris anterior, declarînd după trei săptămîni că sînt sănătos. Pe baza acestei declarații s-a ajuns la concluzia că nu alerg pentru că nu am pregătirea fizică necesară. Drept urmare, timp de 30 de zile am fost pus să fac cîte două antrenamente pe zi, însumînd aproape 4 ore zilnic și cu multe ture de stadion parcurse în alergare. Aceste excese au făcut să acumulez o cumplită oboseală și să ajung la o completă ieșire din formă. Toate adăugate durerilor crescinde din piciorul drept.

După meciul amical cu Rapid din 7 octombrie, cînd nu am putut rămîne pe teren, medicul clubului a constatat că am ceva la genunchi și mi-a prescris alte injecții, raze ultrascurte și niște unsori celebre. Fireste că am refuzat să mai joc, pentru că un nou consult a stabilit că e vorba de o infecție la genunchiul drept, necesitînd un nou tratament cu antibiotice. Mi-au mai trecut durerile și am intensificat antrenamentele, dar după 15—20 de minute alergam șchiopătînd. Acum, în final, mi s-a indicat o pauză de 8 zile și apoi spitalizarea, începînd din 2 decembrie".

Acestea sînt tristele rînduri ale lui Ion Ionescu. Ziarul „Aachener Nachrichten", comentînd situația jucătorului bucureștean, scrie că Alemannia nu are noroc. La drept vorbind, ni se pare că mai curînd Puiu a fost părăsit de zeița Fortuna. Oricum, noi îi urăm grabnică însănătoșire. Urări la care — aflînd de scrisoare — se alătură și Niki Dumitriu.

DAN LALU

DESPRINZÎNDU-MĂ DE PĂMÎNT

Umbră nestatornică,
te-ai agățat
de pașii mei
risipiți ca semințele,
în șirul ștachetei,
secundă de secundă,
încît nici nu te mai simt.
Exiști
atîta timp cît exist,
capeți contur și culoare
datorită luminii
și te-ascunzi de lumină
după trupul meu,
nestatornică umbră,
neagră-închisă,
albă-închisă.

DINCOLO DE MALURI

Ating
cu vîrfurile vîslelor,
din zbor,
apele,
ca aripile pescărușilor,
ca sărutările
sau ca setea
și-n urmă las cercuri,
cercuri de apă
care sînt vîrste
crescute dincolo de maluri.

CUNOAȘTEȚI NOUL AUTOMOBIL ROMÂNESC M — 200 — VEVERIȚA?

Aceasta e „Veverița"... pe roate

El s-a născut la Buzău, din fantezia, ambiția și iscusința unui ziarist local — confratele nostru ION DOGARU, redactor la ziarul județean „VIAȚA BUZĂULUI".

Urmînd legile metempsihozei, în viața lui anterioară *actualul automobil a fost... DOUĂ SCUTERE CU MOTORAȘE DE CÎTE 5 CAI PUTERE.*

Din aceste scutere geniul constructorului a conturat însăși șasiul și un diferențial de concepție proprie, născut pe legile melasice ale mecanicei — diferențial făurit dintr-o combinație de sateliți cu foaie de lanț. Pe aceste vertebre a crescut caroseria, de culoare vernil și cu toată instalația electrică, ce susține propulsia și protejează încadrarea autovehiculului în regimul de circulație pe drumurile publice.

Deși claxonarea e interzisă la Buzău, prevăzător, constructorul ei i-a asigurat mașinii și un claxon. Se putea automobil fără claxon, de bine ce numai căruța n-are așa ceva ?...

Construirea „Veveriței", care-și datorește numele sprinteneli și supleței viețuitoarei de la care a primit numele, a durat trei ani și jumătate. Autovehiculul a fost omologat, ca atare, în *categoria autoturismelor în doi timpi și patru locuri*, și intabulat la serviciul de circulație județean cu matricola 1—BZ—1102.

În constelația automobilismului autohton a apărut, așadar, un nou corp astral : M-200-VEVERIȚA, care are și claxon. De vreme ce e automobil, automobil sădea !

Raluca VLĂDUȚ

Duminicile unui nesportiv

LA GÖTEBORG

Schimbările bruște în comportarea obișnuită a unui om ne surprind pe bună dreptate. Dar încă ale unui întreg popor, pe care îl știai într-un fel și, deodată, el ți se înfățișează într-o altă lumină, sub un aspect la care nu te așteptai ! De asta am suferit aproape un mic șoc psihic, deunăzi, la Göteborg, unde am fost martor, în tribună, al întîlnirii dintre echipele de hochei ale Canadei și Suediei. Nu zic, a fost o înfruntare aspră, îndîrjită, desfășurată într-un tempo pe care anevoie l-am putut urmări, fiindcă nu putea înlănțui imaginația mea un astfel de iureș din cauză că-mi lipsește simțul de mișcare și elanul sportiv. Dar, oricum, la o schimbare atît de totală nu mă așteptam, la schimbarea calmilor, placizilor suedezi în niște pachete de nervi, în petarde de însuflețire. De aici mirarea mea, văzîndu-i pe prietenii scandinavi ieșind din sine. Iată, mi-am spus, cum sportul este în adevăr un puternic stimulent al energiilor ațipite în sufletul unei colectivități, cum hocheiul pe gheață deșteaptă în suedezi amintirea strămoșilor vikingi, luptători și navigatori pe întinsele continente lichide ale mărilor. Fiindcă le priveam fețele în tribune și citeam în crisparea și-n destinderea lor, în lucirile de pîndă ale ochilor, în zbaterea nestăpînită a unei pleoape dragostea, setea nemărturisită de aventură, de emoția jocului care ascute facultățile trupului și ale spiritului deopotrivă. Și-am mai observat acea voință stîrnită și struită totdeodată, păstrînd întotdeauna măsura cavalerească a jocului sportiv, în mișcările, manevrele, curbele pe gheață ale jucătorilor din echipa suedeză.

Îi cunosc pe suedezi, deoarece i-am vizitat în cîteva rînduri și-am trăit scurt timp între ei : aveam impresia că acești oameni așa de inteligenți și de calmi, disciplinați în gest și-n afect, întîmpină cu o neîncredere totală orice violență de simțire. M-am întrebat adeseori ce anume i-ar putea scoate din impasibilitatea lor. La Göteborg, cu prilejul meciului de hochei Suedia — Canada, am avut surpriza de a cunoaște intensitatea pasiunii sportive a suedezilor.

— Fiindcă iarna, frigul, gheața ne-au molestat de-a lungul întregii noastre istorii, am căutat instinctiv tocmai în sporturile hibernale o victorie asupra naturii — îmi spunea antrenorul Strömberg. Suedezul, neîncrezător față de alții, găsește totuși o ființă în care să aibă încredere desăvîrșită și aceasta este propria sa persoană. Sportul îl ajută să afle mai repede calea spre această încredere. E o cultivare potrivită a eului propriu, de care omul nostru are nevoie, și fiindcă hocheiul unește agilitatea cu viteza, inteligența cu rezistența fizică, l-am decretat sport național. O înfrîngere ar însemna o mică zguduire morală, cu ecouri prelungite săptămîni și luni de zile în conștiința întregului popor. Dimpotrivă, o victorie...

A fost o victorie, de fel ușoară, însă a fost o victorie îndeosebi pentru că violenței canadienilor suedezii i-au răspuns printr-un joc elegant, aproape coregrafic în armonia și frumusețea colaborării dintre membrii echipei. Cu o sensibilitate lucidă, ei au demonstrat că sportul, și îndeosebi un sport național, cum este hocheiul în concepția lor, trebuie cultivat cu nuanțele de fantezie și rafinament ale artei.

George SBÂRCEA

UN PASIONAT TURIST : CĂLISTRAT HOGAȘ

Călătorul ciudat, cu pălăria uriașă ca o umbrelă, cu barbișon și cu mustăți stufoase, care pentru mulți contemporani ai săi, ai acelui frămîntat sfîrșit de secol XIX, constituia cel puțin o curiozitate prin arzătoarea pasiune de a străbate pe jos cărările întortocheate ale munților, avea să devină la puțin timp după vestita-i călătorie pedestră unul dintre cei mai originali și mai viguroși prozatori ai noștri.

În anul 1882 apăreau în revista „Asachi" din Piatra Neamț, în șapte numere consecutive, amintirile lui Hogaș din călătoria sa alpestră pe itinerarul : Horaița — Văratic — Săcul — Sihla — Agapia, care consacrau (pentru a cîta oară ?) notele de călătorie ca gen literar.

Scriitorul elogia frumusețea drumurilor de munte, pe care le cunoștea în ascunzișurile lor cele mai tainice, care îi chemau și cu care se contopea.

Hogaș a călătorit foarte mult, a fost un turist pasionat, preferînd liniștea și solemnitatea munților. A umblat prin munți cu pasiunea turistului și cu ochiul fin al scriitorului. Senzația de plenitudine pe care i-o strecura în suflet o călătorie pe un itinerar încîntător, entuziastul drumeț a transcris-o în rînduri ca acestea : **„N-aș putea, într-adevăr, spune, cu cîte picioare eram deasupra mărilor ; dar, de-aș fi întins mîna, aș fi prins stelele !".**

Drumeția îl purifică, îl eliberează de micimea preocupărilor cotidiene, iar oboseala drumului — în mod paradoxal — îl odihnește : **„Un nou curaj și o nouă putere începu să circule în vinele mele. Mi se părea că nu-mi mai este nici foame nici frig și aș fi început să șuier, dacă auzul meu, ocupat cu recunoașterile, n-ar fi avut nevoie de liniște. Trecuse din noapte un ceas plin de grijă și nedumerire. Obosiți și flămînzi, începusem a scobori la vale, spre a găsi un adăpost în dosul vreunei stînci, sau în fundul vreunei văgăuni mai apărate de vînt".**

Lungile sale călătorii spre mănăstiri, spre Pipirig sau pe Hălăuca, în Valea Sabasei sau pe Șeștina, ce constituie altceva decît un uriaș elogiu adus drumeției ? Și lauda acestei drumeții o face scriitorul chiar de la începutul însemnărilor dintr-o călătorie : **„Orice călătorie, afară de cea pe jos, e după mine o călătorie pe picioare străine ; a avea la îndemînă cupeaua unui tren, roatele unei trăsuri sau picioarele unui cal, înseamnă a merge șezînd și a vedea numai ce ți se dă, nu însă și tot ce ai voi".** Chiar dacă cea de a doua a sa mare călătorie a făcut-o călare pe vestita sa Pisicuță, afirmația conține o mare doză de adevăr, verificat în practică chiar de autor.

prof. Anatol GHERMANSCHI

CAMPIONUL

Doctorul OCTAV TROIANESCU s-a născut în anul 1916. A învățat jocul de șah din copilărie, participînd la primele concursuri în timpul cînd era elev.

Ca student a făcut parte din clubul ieșean „Mihail Sadoveanu". A fost participant nelipsit la finalele campionatului național începînd din anul 1943, cîștigînd titlul de campion al țării în 1946, 1954, 1956, 1957 și, acum, în 1968. De două ori a pierdut medalia de aur după baraj (cu Ciocîltea în 1952 ; Bălănel și Voiculescu în 1955)

RĂSPUNDE Ion Poștașu

NELU LUPOVICI, BACĂU. Ne-a amuzat (nu garantez că va avea același efect și asupra arbitrilor!) propunerea dv. ca baremul arbitrilor de fotbal să fie în funcție de „stelele" pe care le primesc aceștia. Vreți să ajungă arbitrii la sapă de lemn ? Porniți cum sînteți împotriva lor, mă mir că nu cereți să li se facă și rețineri din leafă, la serviciu ! Lăsînd la o parte gluma, vă răspundem că baremul este un drept al arbitrilor, stabilit pe baza unor norme precise. Cît privește calitatea arbitrajelor, aceasta constituie o altă problemă, analizată cu regularitate de către colegiile de arbitri. Și, cînd este cazul, „cavalerii fluierului" sînt sancționați (nu mai sînt delegați să conducă meciuri, una sau mai multe etape). Pînă la primăvară, în orice caz, avem un subiect mai puțin !

GRIGORE TOLOACĂ, ALBA IULIA. Reîntîlnire plăcută, ca de fiecare dată ! Am reținut cîteva dintre „sfaturile" adresate fotbaliștilor care au intrat în vacanță :

● Vă puteți petrece concediul și pe plan local. Dar nu în... localuri.

● Cînd vă culcați, nu confundați perna cu... laurii (mai ales Dumitrache, Domide, Gornea).

● În timpul liber, nu uitați de cărți. Ele se citesc, nu se joacă.

D. EPUREANU, BUCUREȘTI. Cornel Popa (Dinamo București) a jucat de 38 de ori în echipa națională de fotbal. După părerea mea, este unul dintre cei mai buni fundași pe care i-am avut în ultimii 20 de ani. Cred că e și părerea... înaintașilor care au jucat pe partea lui.

DAN HAITA, ALEXANDRIA. Viorel Mateianu a jucat, în divizia A, la următoarele echipe : Progresul, Universitatea Cluj, Steaua și, din nou, Progresul.

— GHEORGHE TODAC, COMUNA BREBU. Nu este rea ideea dv. privind înființarea unei „școli de fotbal". De unde facem rost însă de... profesori ?

MARIN TURCU, BUCUREȘTI. Fotbalistul Marin Peteanu a suferit o intervenție chirurgicală. Acesta este motivul pentru care nu a mai apărut în formația Progresului. El și-a făcut o reintrare... timidă, acum două săptămîni, în echipa de tineret.

ION NEGOESCU, PLOIEȘTI. Din „Micul dicționar fotbalistic", am reținut, la litera A, următoarele definiții : **APĂRARE : poate fi de mai multe feluri : în linie, beton, aglomerată, înghesuită etc. Ca verb se conjugă (de unii) numai la forma reflexivă : eu mă apăr, tu te aperi, el se apără, noi ne apărăm, voi vă apărați, ei se apără. ARBITRU : cavaler al fluierului. Cînd este mai puțin... cavaler, nu fluieră el. Îl fluieră alții...**

D. POPESCU, COMUNA VOINEASA. Se consideră remiză atunci cînd pe tabla de șah o poziție revine pentru a 3-a oară (nu e obligatoriu consecutiv), același jucător fiind la mutare. Cu 22 de ani în urmă, la Brașov, în poziție pierdută în ultima rundă, în fața lui Albert Braunștein, Traian Ichim s-a salvat, amintindu-și că poziția se reedita a treia oară în decursul partidei respective. Consultîndu-se fișele, s-a constatat că Ichim avea dreptate. Și în felul acesta, el a devenit campion național. Unde nu există însă ceasuri de control și fișe, în partidele în care se angajează cu atîta pasiune zecile de mii de jucători ocazionali, regulamentul nu poate fi aplicat întocmai. De aici, discuțiile, supărările și dulcile împăcări de a doua zi, dacă nu chiar din ziua aceea !

FOTBALULUI NU-I SCAPĂ NICI... VEDETELE DE MUZICĂ UȘOARĂ !

După celebrul cîntăreț de operetă Luis Mariano, *un declarat suporter (infocat) al fotbalului, o nouă stea a portativului francez vădește un deosebit atașament față de sportul cu balonul rotund...*

Este vorba de foarte cunoscutul șansonetist ANTOINE, o prezență destul de frecventă în tribunele stadioanelor. Recent, pe gazonul stadionului parizian „Parc des Princes" înaintea meciului Ajaccio-Nimes, Antoine a apărut echipat, purtînd tricoul cu nr. 12, de culoare galbenă, al echipei corsicane Ajaccio, oraș în care vedeta franceză s-a născut cu 25 de ani în urmă.

Se pare că „rezerva" Antoine a purtat noroc concetățenilor săi, căci Ajaccio a învins la limită (1—0) pe una din fruntașele clasamentului primei divizii. Nu înainte de a rata, însă, două lovituri de la 11 m !

Cooperativa

Deservirea

prin unitatea sa de închirieri din Pasajul Victoria nr. 48—50 pune la dispoziția solicitanților următoarele articole spre închiriere :

- Magnetofoane
- Aparate radio cu tranzistori
- Aparate foto
- Chitare electrice
- Radiant pentru ultra violete
- Cîntare pentru copii
- Bărci pneumatice
- Paturi pliante
- Aspiratoare praf
- Saltele pneumatice
- Corturi
- Hanorace
- Ghete baschet
- Căști moto
- Pantaloni schi

LOTO-PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES din 8 decembrie 1968

Categoria I : 3 autoturisme „Volga"
Categoria a II-a : 4 autoturisme „Dacia 1100"
Categoria a III-a : 1 autoturism „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio
Categoria a IV-a : 1 autoturism „Skoda 1000 M.B."
Categoria a V-a : 355 variante din care : 5 autoturisme prin tragere la sorți și 350 variante a 2.151 lei fiecare
Categoria a VI-a : 9428 variante a 50 lei plus 5 autoturisme prin tragere la sorți.

Cîștigătorii de autoturisme de la categoriile a V-a și a VI-a vor fi cunoscuți miercuri, 18 decembrie 1968, cînd va avea loc tragerea la sorți.

AȘA CUM NU O CUNOAȘTEȚI !

Pentru iubitorii handbalului din România, numele Anei Nemetz, *căpitanul formației feminine „U" Timișoara, campioană națională, este deja cunoscut. De 45 de ori internațională, actuala profesoară de educație fizică de la Liceul nr. 4 din localitate, s-a impus de mult prin seriozitatea sa, prin jocul tehnic prestat atît în cadrul echipei sale, cît și al națională noastre. Data de 30 noiembrie a marcat în viața ei un eveniment deosebit de important. În comuna sa natală, Ciacova, a avut loc căsătoria ei cu tînărul tehnician F. Schauberger. Sperăm că sîntem în asentimentul tuturor celor care o cunosc și o prețuiesc, urîndu-i mult noroc și fericire !*